

Sygn. akt II K 369/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Cichocka

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Grabowska

Prokurator Prokuratury Rejonowej: Jarosław Duczmalewski

po rozpoznaniu w dniach: 16.11.2018 r. i 12.12.2018 r. sprawy:

K. S.

s. J. i G. z domu G.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 22 kwietnia 2018r. w ruchu lądowym w miejscowości K. gm. K. prowadził pojazd mechaniczny marki H. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości 1,23, 1,15, 1,04, 1,10, 1,04, 1,09 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art.178a§1 kk

I. oskarżonego K. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu i za to z mocy art.178a§1 kk skazuje go, zaś na podstawie art. 178a§1 kk w zw. z art.34§1a pkt 4 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem potrącania 15 % wynagrodzenia za pracę w stosunku miesięcznym na rzecz Towarzystwo (...) w K.,

II. na podstawie art.42§2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat,

III. na podstawie art.43a§2 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

IV. na podstawie art.627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych, w tym opłatę w kwocie 120 (sto dwadzieścia) złotych.

Sygn. akt. II K 369/18

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 kwietnia 2018 r. K. S. wraz P. G. spożywali alkohol w postaci piwa w miejscowości B.. Około godziny 11.30 postanowili udać się motocyklem H. (...) o nr rej. (...) należącym do K. S. do sklepu w K..

W tym samym czasie pod sklepem w K. przebywali funkcjonariusze Policji R. P. i W. J., którzy tego dnia pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym. Wymienieni usłyszeli, a następnie zauważyli wjeżdżający z drogi powiatowej K.

– B. motocykl. Kierujący motocyklem K. S. oraz jego pasażer P. G. nie mieli założonych hełmów ochronnych, w związku z czym, gdy zatrzymali się pod sklepem, R. P. wezwał ich do kontroli drogowej. Mężczyźni nie zareagowali na wezwanie funkcjonariusza i weszli do sklepu. R. P. udał się za nimi, po czym wspólnie udali się do radiowozu. Następnie funkcjonariusze przystąpili do kontroli pojazdu oraz kierującego i pasażera. Kierujący i pasażer zostali poddani badaniom stanu trzeźwości. Przeprowadzone badania wykazały u K. S. kolejno 1,23, 1,15, 1,04, 1,10, 1,04, 1,09 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

K. S. jest żonaty i ma dwoje dzieci. Pracuje w firmie Usługi (...). Otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1530 zł miesięcznie. Był uprzednio kilkukrotnie karany.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny na podstawie: wyjaśnień oskarżonego, w części zgodnej z ustalonym stanem faktycznym k.125, 70v, protokołu badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu k.2, świadectwo wzorcowania k.3, protokołu badania stanu trzeźwości k.4, świadectwo wzorcowania k.5, zeznań świadków: R. P. k.10v, 130-131, B. S. k.13v-14, 81-82, 126v; W. J. k.25v, 125v-126; danych o karalności k. 39, odpisów wyroków k. 43-47, 61, materiału podglądowego k. 59-60.

W trakcie postępowania przygotowawczego **oskarżony K. S.** przyznał, iż w dniu 22 kwietnia 2018 r., kiedy został zatrzymany przez policję w K., był pod wpływem alkoholu. Alkohol spożywał m.in. w B. z P. G.. Następnie udali się, należącym do niego motorem, do K., do sklepu po piwo. P. G. kierował pojazdem, a on siedział z tyłu za nim. P. G. dojechał do K. i wówczas zatrzymali się z boku sklepu, on przesiadł się na miejsce kierowcy i podjechał przed sklep, pod same drzwi. Następnie zostali zatrzymani przez funkcjonariuszy, którzy byli akurat w okolicach sklepu. Podniósł, iż miejsce, w którym się przesiadł na miejsce kierowcy nie było widoczne dla policjantów. Podkreślił, iż rozpoczął jazdę już na posesji prywatnej, należącej do właściciela sklepu. Nie zdecydował się na jazdę motorem z B. do K., bowiem wiedział, że jest pod dużo większym działaniem alkoholu niż kolega. (k. 70v)

Na rozprawie oskarżony już werbalnie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień. Odpowiadając na pytanie obrońcy podał, iż przekonany był w 100 %, że to jest teren prywatny czyli posesja pana S.. Był pod działaniem alkoholu, ale rozumiał, że po terenie prywatnym może jechać. Podał, iż żałuje swojej decyzji. (k.125-125v)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego K. S., w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wyjaśnienia oskarżonego pozostają w sprzeczności z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, przede wszystkim w postaci zeznań funkcjonariuszy Policji. Zaprezentowana przez oskarżonego wersja zdarzenia, według której pojazdem kierował P. G., a on przejechał zaledwie kilkanaście metrów na terenie placu sklepu stanowi, w ocenie Sądu, jedynie przyjętą linię obrony, wykreowaną w celu uniknięcia odpowiedzialności za popełniony czyn lub przynajmniej umniejszenia swojej winy. W ocenie Sądu jest ona nielogiczna i sprzeczna z zasadami doświadczenia życiowego. Oskarżony w żaden zrozumiały i przekonujący sposób nie potrafił wytłumaczyć swojego zachowania, polegającego na zmianie miejsca z pasażera na kierującego tuż przed miejscem docelowym, co znamienne akurat w miejscu niewidocznym dla funkcjonariuszy policji. Takie zachowanie byłoby wręcz absurdalne. Oskarżony mając bowiem świadomość swojego stanu nietrzeźwości, zaczął kierować pojazdem akurat na odcinku, gdzie zwiększa się znacznie prawdopodobieństwo kontroli drogowej. Sklep znajduje się bowiem przy głównej drodze. Jest to miejsce publiczne, w którym oskarżony mógłby być zauważony przez szereg postronnych osób – potencjalnych świadków.

Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie są również sprzeczne z zeznaniami funkcjonariuszy policji, którzy w zasadzie byli bezpośrednimi, naocznymi świadkami czynu. Wymieniani słyszeli dźwięk nadjeżdżającego pojazdu, a następnie zauważyli nadjeżdżającego z drogi powiatowej oskarżonego.

Świadek W. J. podkreślił, iż na miejscu kierujący pojazdem przyznał się do kierowania motocyklem i niczego nie kwestionował. Oskarżony nie mówił, że przesiadał się z kolegą miejscami za sklepem. Świadek podkreślił, iż widział

z bliska, że to oskarżony kierował motocyklem i na jego oczach przejechał odległość około 20-30 metrów. Motocykl nadjechał od strony K. drogą do B.. W tym czasie poruszał się po drodze publicznej, przejechał potem po chodniku pod sklep. (k. 25v, 125v-126)

Podobnie świadek R. P. po okazaniu mu zdjęcie z k. 124 wskazał, iż oskarżony wjechał łukiem z drogi powiatowej K. – B. i zatrzymał się pod sklepem. Widział, jak oskarżony jedzie pojazdem po tej drodze. Nie widział natomiast miejsca za płotem, wskazanego przez oskarżonego, jako miejsce zamiany miejsc ze świadkiem P. G., bo z miejsca, gdzie stał było ono po prostu niewidoczne. Opisał, iż stał przy krawędzi jedni i najpierw słyszał jadący motocykl, który wydawał charakterystyczny dźwięk. W tamtym momencie, bezpośrednio przed tym, jak spostrzegł nadjeżdżającego oskarżonego, nie wykonywał żadnych czynności. Świadek podkreślił, iż przeprowadzali badanie stanu nietrzeźwości oskarżonego zgodnie z instrukcją, a wpisany do protokołu faktyczny czas badania jest zgodny z prawdą. (k. 10 v, 130-131)

Sąd dał wiarę zeznaniom wskazanym świadków i ich relacje przyjął za wiarygodną podstawę ustaleń faktycznych. Ich relacje są spójne i rzeczowe. Wymienieni zeznawali na okoliczności związane z pełnieniem obowiązków służbowych, są osobami obecnymi dla oskarżonego i nie mają żadnego powodu, aby bezpodstawnie go obciążać.

Świadek B. S. – właściciel sklepu w K. wskazał, iż oskarżony i P. G. nie spożywali w sklepie alkoholu. Nie widział kto kierował motocyklem i nie słyszał nadjeżdżającego motoru. Opisał, iż jadąc z B. do sklepu trzeba przejechać drogę gminną. Nie widać granicy terenu prywatnego z terenem należącym do gminy. Po okazaniu świadkowi zdjęć wskazał on, iż między barierkami a budynkiem od rogu jest jego teren. (k. 13v – 14 k,81-82, 126v)

Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania zeznań wskazanego świadka.

Za wpisujące się w linię obrony oskarżonego Sąd uznał zeznania świadka P. G.. Świadek analogicznie jak oskarżony opisał, iż to on był kierowcą, a następnie stanął pod płotem sklepu i oskarżony przesiadł się, po czym podjechał pod sklep 10 metrów. (k. 55v-56, 57-58, 86,126v-127)

Sąd nie kwestionował faktu, że świadek P. G. również mógł poruszać się wskazanym pojazdem jako kierujący na pewnych odcinku drogi, jednak logika i zasady doświadczenia życiowego oraz okoliczności zatrzymania, zeznania wskazanych funkcjonariuszy, zachowanie oskarżonego po zatrzymaniu, fakt iż nie kwestionował wówczas swojej winy wskazują jednoznacznie, iż do zmiany miejsc w kierowanym pojeździe nie doszło w miejscu i okolicznościach wskazanych przez oskarżonego i świadka P. G..

Abstrahując jednak od powyższego, wskazać należy, iż znamieniem przestępstwa z art. 178a § 1 kk jest m.in. prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości w „ruchu lądowym”. Pojęcie „ruchu lądowego” obejmuje swoim zakresem nie tylko drogi publiczne i strefy zamieszkania, ale wszelkie miejsca ogólnie dostępne, na których odbywa się rzeczywisty ruch pojazdów (Postanowienie SN – Izba Karna z dnia 28 maja 2008 r. IV KK 29/08)

Nie można przy tym przyjąć za uzasadnione, w świetle zeznań świadka B. S. oraz dokumentacji fotograficznej przedłożonej na rozprawie, iż oskarżony nie miał świadomości, iż porusza się w ruchu lądowym. Miejsce przed sklepem, które oskarżony wskazywał jako odcinek, który przejechał jako kierowca, jest miejscem gdzie odbywa się normalny ruch pojazdów, w tym rowerzystów oraz pieszych.

Sąd przyjął zatem, iż oskarżony prowadził pojazd w miejscowości K. będąc w stanie nietrzeźwości. Jednak warto podkreślić, iż na terenie przed sklepem w K., również odbywa się rzeczywisty ruch pojazdów.

Konkludując, należy stwierdzić, iż kompleksowa ocena całości materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie, dokonana w świetle zasad doświadczenia życiowego, w ocenie Sądu, pozwoliła na niewątpliwe stwierdzenie sprawstwa i winy oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu.

Sąd uznał oskarżonego K. S. za winnego tego, że w dniu 22 kwietnia 2018 r. w ruchu lądowym w miejscowości K. gm. K. prowadził pojazd mechaniczny marki H. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem 1,23, 1,15, 1,04, 1,10, 1,04, 1,09 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, czym wyczerpał dyspozycje art.178a§1 kk.

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, Sąd wymierzył mu karę 6 miesięcy ograniczenia z obowiązkiem potrącania 15 % wynagrodzenia za pracę na rzecz Towarzystwa (...) w K..

Przypomnieć należy, iż kolejność kar w katalogu zawartym w art. 32 kk nie jest przypadkowa. Umieszczając na pierwszym miejscu kary nieizolacyjne, ustawodawca wskazał na priorytety karania. W pierwszej kolejności Sąd winien rozważać grzywnę i karę ograniczenia wolności przed karą pozbawienia wolności, jeżeli te pierwsze są w stanie spełnić cele kary. W niniejszej sprawie – w ocenie Sądu – kara ograniczenia wolności jest wystarczająca i w pełni umożliwi realizację celów kary.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd w pierwszym rzędzie miał na uwadze znaczny stopień szkodliwości społecznej czynu. Oskarżony kierując pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości stanowił zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego. Na niekorzyść oskarżonego działała również jego uprzednia karalność. (karta karna k.39-40, wyroki k. 43-47, 61) Jako zawodowy kierowca oskarżony winien zdawać sobie sprawę bardziej niż przeciętny obywatel z konsekwencji prowadzenia pojazdu po spożycia alkoholu., spowolnienia reakcji na stan zagrożenia, utrzymania równowagi, co przy pojeździe jednośladowym ma zasadnicze znaczenie oraz możliwych skutków, zwłaszcza, że przewodził pasażera bez kasku. Tym bardziej, że jak wynika z jego wyjaśnień miał w pełni świadomości swojego stanu

Sąd nie znalazł istotnych okoliczności łagodzących wpływających na wymiar kary.

W konsekwencji Sąd przyjął, że wymierzona kara spełni wobec niego cele zapobiegawcze i wychowawcze, a także wpłynie na ukształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa oraz w pełni odzwierciedla stopień społecznej szkodliwości czynu, uwzględniając stopień jego winy. W przekonaniu Sądu, tak ukształtowany wymiar kary w stopniu dostatecznym unaocznia oskarżonemu obowiązek respektowania ustalonych norm prawnych, a także ugruntuje przekonanie o nieopłacalności popełniania przestępstw. Wysokość potrącenia wynagrodzenia w stosunku miesięcznym, będzie miała tę zaletę, że w związku z popełnionym przestępstwem oskarżony dozna odczuwalnego zmniejszenia wynagrodzenia za pracę.

Zdaniem Sądu orzeczonej kara jest wyważona i sprawiedliwa, nie może być uznana za rażącą swoją łagodnością czy też surowością. Sąd orzekł karę realną w tych warunkach do wykonania, uznając jednocześnie, że kara pozbawienia wolności, w tych okolicznościach rażąco przekraczałaby potrzeby resocjalizacyjne wobec tego konkretnego sprawcy. Ponadto, K. S. pozostając na wolności i pracując, będzie miał możliwość zgromadzenia środków finansowych na uiszczenie świadczenia pieniężnego.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, Sąd orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Sąd uznał, iż na wskazany okres należy wyeliminować oskarżonego z ruchu drogowego, by nie stanowił on zagrożenia dla innych jego uczestników. Orzeczonej karze karny ma stanowić realną dolegliwość związaną z faktem popełnienia przez oskarżonego umyślnego przestępstwa przeciwko zasadom bezpieczeństwa w ruchu drogowym i wpłynąć na oskarżonego wychowawczo i zapobiegawczo.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego obowiązkowe świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Orzeczenie wobec oskarżonego świadczenia pieniężnego stanowić będzie dopełnienie funkcji prewencji ogólnej i szczególnej.

W oparciu o przepis art. 627 k.p.k. zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych w całości.